

Фурніченко І. О.

Національний аерокосмічний університет імені М. С. Жуковського

«Харківський авіаційний інститут»

*Науковий керівник – Рижкова В. В., канд. філол. наук, доцент,
професор кафедри прикладної лінгвістики*

НОВІ ПІДХОДИ ТА СУЧАСНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ

ВИМОВІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Сьогодні в усьому світі викладання іноземних мов, особливо англійської, стало важливою складовою освіти в усіх її галузях. Можна навіть виділити два основних типи методик викладання англійської мови:

викладання англійської мови за традиційною та сучасною методикою. Проте останнім часом перевага надається саме сучасним методикам [1].

На сьогодні сучасна методика є більш сприятливою для навчання спілкуванню реальною мовою, ніж традиційна методика. Викладання та вивчення мови є успішним, якщо вони розглядаються як спільний процес, у якому почуття, цінності та прагнення людини проявляються або на дуже глибокому рівні, або в поверхневих видах діяльності, таких як ігри, симуляції, інсценування тощо [3].

Інтерактивні методи дають можливість увійти в іншу культуру, розвинути толерантність до відмінностей, не розмиваючи відчуття власної ідентичності. Використання інтерактивних методів також вимагає винесення мови та її вивчення за межі класу, оскільки світ відкривається для подорожей, технологій та спільних інтересів. Студенти використовують набуті знання для того, щоб зробити зрозумілою інформацію, що надходить, і потребують активного використання нової інформації. Під час упровадження інтерактивних методів викладач повинен враховувати бажаний стиль навчання студентів та стиль викладання, щоб досягти ефективного засвоєння матеріалу в аудиторії [1].

Саме тому багато експертів називають цю методику комунікативно-мовним підходом. Проте інша група авторів пропонує наступну ідею. Вони зазначають, що іноземні мови вивчаються «не просто для того, щоб учень міг написати іноземному другу по листуванню», а для розширення горизонтів шляхом впровадження «певних способів мислення про час, простір і кількість, а також ставлення до питань, з якими ми стикаємося в повсякденному житті» [2].

Вимова звуків у мові включає в себе наголос, ритм та інтонацію. Кожна мова має свою систему вимови. Труднощі починаються тоді, коли той, хто вивчає другу мову, звикає до нової мови, яку він вивчає. Деякі звуки схожі в обох мовах і тому можуть бути легко засвоєні. Інші звуки вимагають більшої уваги і тому потребують багато практики, поки вони не стануть звичними. Правильне засвоєння вимови закладає фундамент для подальшого успіху в оволодінні англійською мовою [2].

Навчання вимови вимагає від викладача проведення низки спостережень та проведення аналізу. По-перше, вимову не може вивчити кожен лише через імітацію. Спочатку викладач навчає фонетичній транскрипції та відпрацьовує звуки. Потім він диктує безглузді слова, що містять звуки, які потрібно відпрацювати. Студенти пишуть те, що вони

думають, що чують через фонетичну систему. Коли студенти помиляються, викладач повторює слово спочатку так, як воно вимовляється, а потім так, слово пишеться. Ці дві вимови повторюються кілька разів і до тих пір, поки студенти почнуть чітко усвідомлювати характер помилки. Метою таких занять з розвитку слуху є допомогти студентам почути мову та шляхом повторення вплинути на акустичне враження в їхній пам'яті [3].

Підсумовуючи, можна сказати, що покращення вимови в англійській мові є життєво важливою частиною набуття вільного володіння мовою та оволодіння нею.

Література

1. Гроган П. Англійська вимова. Лондон : Лонгман, 2000. 57 с.
2. Викладання англійської як другої або іноземної мови / за ред. М. Сельче-Мурча. Бостон: Хайнл і Хайнл, 2001.
3. Кадірова Ф. Х. Нові підходи та сучасні методи навчання іншомовної вимови. *Молодий вчений*. 2016. № 25 (129). С. 542–544.